

9021 *LLEI 15/1997, de 25 d'abril, sobre habilitació de noves formes de gestió del Sistema Nacional de Salut.* («BOE» 100, de 26-4-1997.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, va incorporar a l'àmbit del Sistema Nacional de Salut, un model d'organització dels centres i serveis caracteritzat, fonamentalment, per la gestió directa, tradicional en les institucions sanitàries de la Seguretat Social. Aquesta norma va regular, així mateix, la vinculació dels hospitals generals de caràcter privat mitjançant convenis singulars, i els concerts per a la prestació del servei sanitari amb mitjans aliens, i va donar prioritat als establiments, centres i serveis sense caràcter lucratiu.

Per tal d'ampliar les formes organitzatives de la gestió dels centres sanitaris, el Reial decret llei 10/1996, de 17 de juny, sobre habilitació de noves formes de gestió de l'Insalud, va establir que l'administració d'aquests es pogués portar a terme no només directament, sinó indirectament mitjançant qualssevol entitats admeses en dret, així com a través de la constitució de consorcis, fundacions o altres ens dotats de personalitat jurídica, i que es podien establir, a més, acords o convenis amb persones o entitats públiques o privades, i fórmules de gestió integrada o compartida, generalitzant les previsions contingudes en diverses lleis dictades per les comunitats autònomes amb competències en la matèria.

L'entrada en vigor de l'esmentat Reial decret llei 10/1996 ha permès a l'Institut Nacional de la Salut la posada en marxa d'algunes iniciatives en matèria de gestió i, en concret, la constitució de fundacions de naturalesa o titularitat pública per a la gestió de nous hospitals.

Igualment, convé assenyalar que s'han creat diverses empreses públiques i consorcis per les comunitats autònomes a l'empara de la seva legislació específica.

Amb aquesta Llei es procedeix a fer una nova redacció de l'article únic de l'esmentat Reial decret llei, transformant ara en Llei sobre habilitació de noves formes de gestió del Sistema Nacional de Salut. En aquesta Llei s'estableix que la gestió dels centres i serveis sanitaris i socio-sanitaris es pot portar a terme directament o indirectament a través de qualssevol entitats de naturalesa o titularitat pública admeses en dret; entre altres formes jurídiques, la present disposició empara la gestió a través d'ens interposats dotats de personalitat jurídica, com ara empreses públiques, consorcis o fundacions -en els mateixos termes a les ja creades- o altres entitats de naturalesa o titularitat pública admeses en el nostre ordenament jurídic.

D'acord amb el que estableixen, per a cada cas, les lleis, mitjançant aquesta norma s'habilita expressament el Govern i els òrgans de govern de les comunitats autònomes -en els àmbits de les seves competències respectives- per determinar reglamentàriament les normes jurídiques, els òrgans de direcció i control, el règim de la garantia de la prestació, el finançament i les peculiaritats

en matèria de personal de les entitats que es puguin crear per a la gestió dels serveis. En aquesta previsió, la Llei precisa la facultat atorgada al Govern per la disposició final única, 1, de l'anterior Reial decret llei 10/1996 -així com als òrgans de govern de les comunitats autònomes en diverses lleis autonòmiques-, que atorga un caràcter reglamentari a les decisions que adopti l'Executiu sobre la matèria i fixa els punts que ha de contenir necessàriament la dita reglamentació.

Finalment, el projecte de Llei, en termes similars al Reial decret llei anterior, recull les diferents formes que preveu la legislació vigent, de gestió dels serveis a través de mitjans aliens, i posa èmfasi en la possibilitat d'establir -siguin quines siguin les seves modalitats- acords, convenis o contractes amb persones o entitats públiques o privades, adequant-se a les garanties que estableix la Llei general de sanitat.

Aquesta norma, en línia amb l'esperit del Reial decret llei 10/1996, al qual substitueix, ha de constituir un important instrument de flexibilització i autonomia en la gestió sanitària, necessitat ineludible de l'actual organització pública, per tal de millorar l'eficàcia del Sistema Nacional de Salut, la consolidació i modernització del qual és objectiu prioritari de la nostra societat.

Article únic.

1. En l'àmbit del Sistema Nacional de Salut, garantint i preservant en tot cas la condició de servei públic, la gestió i administració dels centres, serveis i establiments sanitaris de protecció de la salut o d'atenció sanitària o socio-sanitària es pot portar a terme directament o indirectament a través de la constitució de qualssevol entitats de naturalesa o titularitat pública admeses en dret.

En el marc del que estableixen les lleis, correspon al Govern, mitjançant reial decret, i als òrgans de govern de les comunitats autònomes -en els àmbits de les seves respectives competències-, determinar les formes jurídiques, òrgans de direcció i control, règim de garanties de la prestació, finançament i peculiaritats en matèria de personal de les entitats que es creïn per a la gestió dels centres i serveis esmentats.

2. La prestació i gestió dels serveis sanitaris i socio-sanitaris es pot portar a terme, a més de fer-ho amb mitjans propis, mitjançant acords, convenis o contractes amb persones o entitats públiques o privades, en els termes que preveu la Llei general de sanitat.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquesta Llei.

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 25 d'abril de 1997.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ